

Bemærkninger. Naar man — som jeg — er udgaaet fra de Forhold, jeg her har søgt at gøre jer fortrolige med, saa føler man en usigelig Taknemmelighed imod dem, der i Ungdomsaarene stod ved ens Side og holdt Øjet aabent for det Lys, der fører ud af alt Mørke, og pegede mod den Vej, der rækker over alle Afgrunde. Denne Vej har jeg fulgt, og saaledes er jeg kommen til jer. Hvad Gærning jeg kan udrette imellem jer, véd endnu kun Gud. Men jeg føler Trang til at udtale for jer, at hvorledes end min Stilling her i Sognet fremtidig vil blive — og mulig vil der ske en Forandring i den fra denne Dag — saa har jeg en sikker Tro paa, at naar vi først tilfulde lærer at kende og forstaa hinanden, vil vort Samliv ogsaa nok blive til Lykke og Velsignelse. Kan disse Timer bidrage dertil, er min Hensigt med dem naaet.“

Han gjorde en let Bøjning og steg ned af Talerstolen.

IV.

Der gik et Sus af Klæder og tilbageholdt Aandedræt gennem Salen, da han sluttede. Man var